

Amorteringstiden för driftlån bör enligt gällande bestämmelser ej överstiga tolv år. Enligt vår mening är denna tid för kort med hänsyn till jordbrukets ekonomiska förutsättningar för närvarande. En förlängning av amorteringstiden till femton år synes snarast böra avvägas.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till ändrad lydelse av kungörelsen angående den statliga jordbruksegnaheimsverksamheten så att s. k. driftlån må kunna beviljas med högst *tjugotusen kronor* och amorteringstiden för sådana lån bestämmas till högst *femton år*.

Stockholm den 27 januari 1959

Erik Grebäck

John Eriksson
i Bäckmora

Rune Gustavsson
i Alvesta

Nr 228

Av herrar **Grebäck** och **Eriksson** i Bäckmora, om införande av *statliga garantilån till fiskare*.

I motioner vid förra årets riksdag redogjordes utförligt för de svårigheter, som föreligger för fisket och dess utövare i bl. a. Stockholms skärgård. Genom att strömmingsfisket, som är det av ålder dominerande fisket inom detta område liksom utmed långa sträckor av ostkusten i övrigt, numera huvudsakligen förekommer endast under några vårmånader varje år och därvid dessutom ger så stora fångster utöver behovet att blott en del kan avsättas som konsumtionsvara, har fisket som försörjningsunderlag starkt försämrats. Detta fullt tydliga förhållande, som inom Stockholms län bl. a. klarlagts genom en särskild, av länsstyrelsen anbefalld undersökning, har medfört en kraftig minskning av antalet fiskare och otillfredsställande levnadsstandard för de kvarvarande.

Olika överväganden av möjligheterna att inom skärgårdsområdet skapa ett bättre försörjningsunderlag har — åtminstone t. v. — lett till att åtgärder i första hand bör inriktas på att stärka fiskerinäringen. Det gäller att skapa förutsättningar för ett fiske, som kan bedrivas i stort sett året runt och som kan anpassas till efterfrågan på olika slag av fisk. En sådan ordning måste för många ostkustfiskares del innebära en omställning från inomskärsfiske huvudsakligen med skötar och små båtar till ett havsfiske med trål från stora, därtill lämpade farkoster.

Denna utvecklingsprocess, som redan övergått väst- och sydkusten och till vilken finnes en klar trend på ostkusten, synes det angeläget att stödja. Den kräver emellertid betydande kapitalinsatser och hämmas påtagligt av brist på medel. Det må endast nämnas, att en ny båt lämpad för trålfiske och försedd med nödig utrustning kostar cirka 200 000 kronor.

Som stöd från det allmänna till en sådan ur många synpunkter angelägen omställning är fiskerilånefonden uppenbart otillräcklig. Endast till en del har inkomna ansökningar om lån ur fonden kunnat tillgodoses. Det finnes dessutom anledning antaga, att vetskapen bland fiskarna om fondens otillräcklighet håller tillbaka anspråken. Särskilt för sådana, som för att kunna övergå till trålfiske behöver betydande belopp, måste utsikterna att få låna ur fonden te sig små. Behovet torde därför vara större än framställningarna om lån utvisar.

Då på grund av statsfinansiella och andra skäl icke torde föreligga förutsättningar för en uppräknig av fiskerilånefonden synes andra vägar böra prövas för att tillgodose fiskarna med erforderliga medel. Nära till hands synes därvid ligga att införa en form av statliga lånegarantier som komplement till fonden. Lån ur fonden skulle kunna erhållas till viss del av kostnaden — exempelvis till 50 procent — medan återstående låneanspråk skulle kunna tillgodoses medelst lån mot statlig garanti. En sådan ordning behöfve inte ytterligare belasta statskassan samtidigt som den verksamt komme att bidra till en lösning av fiskarnas lånebehov.

Med hänsyn till det stora lånebehovet och fiskerinäringens bekymmersamma läge föreligger skäl för att lånevillkoren icke göres alltför stränga. Vi utgår sålunda ifrån att den ur fiskerilånefonden som ett slags bottenlån utgående delen skall löpa med för fonden nu gällande ränta. För garanti-lånefonden bör särskilt aktgivas på att amorteringstiden icke blir för kort och att kraven på säkerhet icke blir större än att lånemöjligheten verkligen kan utnyttjas.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till införande av statliga garantilån till fiskets utövare i syfte att tillgodose det kreditbehov som icke kan täckas med lån ur fiskerilånefonden.

Stockholm den 27 januari 1959

Erik Grebäck

John Eriksson
i Bäckmora